

Inhoud : Als Guido Gezelle nu op school zat.... Stotteren, weg met taboes en mythes
Voorleessoftware gratis beschikbaar op alle scholen : positief, maar....

Maar Guido toch!

Wij willen u dit stukje taalhumor zeker niet onthouden! (bron: Vacature, september 2017)

Ook als troost voor de vele leerlingen voor wie taal en spelling in 2017 een bron van frustratie vormt.

O krinklende winklende waterding

met 't zwarte kabotseken aan,

wat zien ik toch ^{graag} ~~geren~~ uw kopke flink

al schrijven op 't water ^{gaan!}

Gij leeft en gij roert en gij loopt zo snel,

al zie 'k u noch ^{arm} ~~arm~~ noch been;

gij wendt en gij weet uw weg zo ^{goed} ~~wel~~,

al zie 'k u ^{by} ~~geen~~ oger ~~geen~~ één, ??

"n" of "ge" a
met beide

Wat ^{was} ~~waart~~, of wat ^{ben} ~~zijt~~, of wat ^{zal} ~~zult~~ gij zijn?

Verklaar het en zeg het mij, toe!

Wat zijt gij toch, blinkende knopje fijn,

dat nimmer ^{nol is van dit} ~~van~~ schrijven zijt ~~moe?~~

Heb jij dit wel nagelzen,
Guido?

Stotteren: Weg met taboes en mythes!

Naar aanleiding van de recente 'Wereldstotterdag' op 22 oktober verwijst de **Belgische Stottervereniging** in haar nieuwsbrief van oktober naar een erg kort maar duidelijk artikel van Bert Bast, zelf stotteraar, met de vraag om dit te delen. Wij zouden het zelf niet duidelijker, eenvoudiger en korter kunnen uitleggen, dus nemen wij het artikel hieronder graag over voor onze lezers.

Helaas denken nog veel mensen dat stotteren vanzelf overgaat of dat je er niets aan kan doen. Dit beeld klopt niet. Bert Bast, legt uit waarom vroege interventie zo belangrijk is.

Stotteren is een stoornis in het vloeiend spreken. De eerste symptomen zie je wanneer een kind in zinnen gaat praten. Hulp vergroot de kans op herstel heel erg. "Als een kind na een tijdje nog stottert, ga dan hulp zoeken bij een logopedist" raadt Bast aan. "Totaal herstel is dan goed mogelijk. Na een tijdje wordt het moeilijker; het is nog mogelijk, maar bij volwassenen is het doel ook om te leren er goed mee om te gaan."

Topje van de ijsberg

Angst, schaamte, schuldgevoel, ontkenning, hopeloosheid. Dat voelen stotteraars. Veel mensen zien dat niet. "Het enige zichtbare is het stottergedrag, maar daaronder schuilt zoveel meer. Stotteren wordt daarom vaak **vergeleken met een ijsberg**.

Het openlijk stotteren met zijn blokkades, herhalingen en ongewilde pauzes is voor iedereen merkbaar, dus 'boven water'. Daarnaast heb je het **verborgen stotteren**; dit deel is voor de buitenwereld onzichtbaar, 'onder water'. Het kan nog belangrijker zijn dan het openlijk stotteren; vermijden van moeilijke woorden, de spreekangst en de minderwaardigheidsgevoelens.

Zelf-acceptatie

Bast, die zelf ook stottert, zegt dat acceptatie de eerste stap is om ermee om te gaan. "Daarnaast moet je de tools krijgen om te leren ontspannen en stevig in jezelf te staan. Dat gaat niet zomaar, die houding moet je oefenen.

Iedere keer in een nieuwe situatie weet ik dat ik stotter. Mijzelf voorstellen is ook steeds weer een drempel. En kijk mij graag normaal aan en geef me de tijd om zelf de zin af te maken."

Veel mensen die stotteren trekken zich terug uit de samenleving, omdat zij zich niet durven te uiten. Dat is zonde, vindt Bast. "Mensen die stotteren zijn even slim als anderen en hebben normale capaciteiten. Die talenten gaan vaak verloren.

Zij moeten juist hulp zoeken om die vicieuze cirkel van angst, spanning en stotteren te doorbreken, zodat zij volwaardig deel kunnen nemen aan de maatschappij."

Erfelijk

Van studies met tweelingen was al bekend dat stotteren voor een groot deel erfelijk bepaald is. Nu zijn er ook genen aangetoond die met stotteren samengaan, en dit wordt verder onderzocht.

"En al is er een erfelijke factor, dit betekent niet dat je er niets aan kunt doen en zeker niet dat je niet verder kunt komen in het leven," meent Bast.'

Voorleessoftware gratis beschikbaar op alle scholen

Op vrijdag 13 oktober meldde de media dat onderwijsminister Crevits een ruim budget voorziet om vanaf ongeveer half november voorleessoftware ter beschikking te stellen van alle scholen. Met behulp van deze software kunnen dyslectische leerlingen de teksten laten voorlezen terwijl ze studeren. We werden onmiddellijk na deze positieve mededeling overstelpt met mails van verschillende organisaties die dit initiatief bejubelen. Ook wij vinden het een **mooi initiatief** maar willen hierbij **toch enkele kanttekeningen** maken. Niet alle dyslectische leerlingen moeten snel en bijna automatisch teruggrijpen naar compenserende hulpmiddelen als voorleesprogramma's. Dyslexie uit zich bij alle leerlingen op een andere manier en in een verschillende mate. Voorleessoftware biedt natuurlijk ook geen oplossing voor de spellingproblemen waarmee het grootste gedeelte van de leerlingen met dyslexie te kampen heeft. Ook hiervoor bestaat ondertussen zeer goede compenserende software die zeker zijn nut heeft bij zeer ernstige en hardnekkige spellingproblemen die ook na logopedische therapie aanwezig kunnen blijven. Een grondige diagnose en individuele begeleiding met blijven oefenen van de zwakkere vaardigheden, blijft in eerste instantie voor de meeste leerlingen met dyslexie dan ook absoluut aangewezen. Uitgebreide informatie over compenserende hulpmiddelen bij hardnekkige lees- en spellingproblemen vind je op www.sensotec.be.

Wij staan steeds open voor concrete vragen en persoonlijke toelichtingen.

Wenst u de mailversie van onze maandelijkse nieuwsbrief niet langer te ontvangen, mail dan 'uitschrijven aub' naar pittery@evonet.be. Interesse in vorige exemplaren? U vindt deze terug op www.dienstvoorlogopedie.be, nieuwsbrief, archief.